

Решение № 60520

Номер 60520

Година 20.08.2020

Град Смолян

Районен Съд - Смолян

На 30.06

Година 2020

В публично заседание в следния състав:

Председател:

Секретар:

Прокурор:

като разгледа докладваното от Златанова

Гражданско I инстанция дело

номер

20195440101347

по описа за

2019

година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Ищецът „***“ ЕАД е предявил иск с правно основание чл. 422, във вр. с чл. 415 от ГПК и във вр. с чл. 79, ал. 1 ЗЗД срещу И. А. Х. от с. З., общ. Б., обл. С., с който се иска да бъде установено по отношение на ответницата, че същата дължи по Договори за предоставяне на мобилни услуги от 25.03.2015 и 22.08.2016 г. и допълнителни споразумения към тях и Договор за лизинг от 22.08.2016 г. сумата от 361,16 лв. за незаплатени абонаментни такси и използвани далекосъобщителни услуги за мобилен номер * и * в периода октомври 2017 – февруари 2018 г. и за неплатени лизингови вноски, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 22.07.2019 г. - датата на подаване на заявлението до окончателното плащане на сумата, за която сума е издадена заповед за изпълнение по ч.гр.д № 721/2019 г. по описа на РС Смолян. Претендира присъждане на деловодните разноски в заповедното и исковото производство.

Фактическите твърдения на ищеца се свеждат до следното:

Между страните са сключени посочените договори за мобилни услуги и договор за лизинг и допълнителни споразумения, по силата на които ищецът е предоставил мобилни услуги на ответника и мобилно устройство, за които последният е следвало да заплаща дължимите такси и лизингови вноски.

От ищеца са издадени фактури с №№ */01.10.2017 г., */01.11.2017; */01.12.2017; */01.01.2018 и */01.02.2018 г. по които ответникът не е платил предоставени услуги и лизингови вноски на обща стойност 361,16 лв.. Ответницата е изпаднала в забава, тъй като не е платила издадените фактури в 15-дневен срок след издаването им.

Поради липсата на плащане ищецът на 08.11.2018 г. е депозирал заявление по реда на чл. 410 ГПК за посочените суми пред РС - Смолян и за тях е издадена заповед за изпълнение по ч.гр.д. № 721/2019 г.. Издадената заповед е връчена на длъжника при условията на чл. 47, ал. 5 ГПК, което е станало причина ищецът да подаде исковата молба.

Моли при наличие на предпоставките на чл. 238 ГПК да бъде постановено неприсъствено решение срещу ответницата.

В срока по чл. 131 ГПК ответницата не депозира отговор на исковата молба.

В съдебно заседание ищецът не се представлява, в писмено становище моли да бъдат уважени

предявените искове изцяло и срещу ответника да се постанови неприсъствено решение. Претендира за деловодните разноски.

Ответницата не се явява и не изпраща представител, не е подал отговор на исковата молба, не ангажира становище по предявения иск.

Съдът счита, че са налице условията на чл. 239 ГПК за постановяване на неприсъствено решение срещу ответницата, тъй като същата не е представила в едномесечния срок по чл. 131 ГПК отговор на исковата молба, не се явява и не изпраща представител в първото заседание по делото и не е направила искане за разглеждането на делото в нейно отсъствие. Освен това е направено надлежно искане от страна на процесуалния представител на ищеца за постановяване на неприсъствено решение срещу ответника в първото съдебно заседание.

От друга страна са налице условията на чл. 239, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ГПК, тъй като на ответницата с призовката и със съобщението за връчване на разпореждането по чл. 131 от ГПК са указани последиците от неподаването на отговор на исковата молба в едномесечния срок и от неупражняването на правата ѝ в срока на отговора, както и от неявяването ѝ в съдебно заседание, а освен това видно от обстоятелствата, изложени в исковата молба и представените по делото доказателства и приложеното ч.гр.д. № 721/2019 на СмРС, предявените искове се вероятно основателни. Ето защо исковите следва да бъдат уважени в пълен размер, като бъде признато по отношение на ответника, че същият дължи на ищеца процесните суми по издадената заповед за изпълнение.

Ще следва на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК ответникът да бъде осъден да заплати на ищеца и направените разноски по настоящото дело в общ размер 385 лв., от които 25 лв. за държавна такса и 360 лв. с ДДС за адвокатско възнаграждение, както и на осн. т. 12 на ТР № 4/18.06.2014 г. на ВКС, ОСГТК да му заплати и разноските по заповедното производство в размер на 385 лв., от които 25 лв. за държавна такса и 360 лв. с ДДС за адвокатско възнаграждение.

Предвид изложените съображения ще следва да бъде постановено неприсъствено решение срещу ответника и затова Съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА за установено на основание чл. 422, във вр. с чл. 415, ал. 1, т. 2 от ГПК по отношение на И. А. Х., ЕГН *, от с. 3. общ. Б., ул. „***“ че съществува вземането на „****“ ЕАД, ЕИК *** със седалище и адрес на управление *** представлявано от М. С. и Д. К.К. по Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК № 328/02.08.2019 г., издадена по ч.гр.д. № 721/2019 г. на СмРС за сумата от 361,16 лева, представляваща сборът от неплатени абонаментни такси и стойността на използвани далекосъобщителни услуги за мобилни номера * и * в периода октомври 2017 – февруари 2018 г. и от неплатени лизингови вноски, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 22.07.2019 г. - датата на подаване на заявлението до окончателното заплащане на вземането.

ОСЪЖДА И. А. Х., ЕГН *, от с. 3., общ. Б., ул. „***“а заплати на „***“ ЕАД, ЕИК *** със седалище и адрес на управление *** представлявано от М. С. и Д. К. К. на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК направените деловодни разноски в настоящото производство в размер на 385 лв., от които 25 лв. за държавна такса и 360 лв. с ДДС за адвокатско възнаграждение, както и разноските по ч.гр.д. № 721/2019 г. на СмРС в размер на 385 лв., от които 25 лв. за държавна такса и 360 лв. с ДДС за адвокатско възнаграждение.

Решението не подлежи на обжалване.

Решението да се връчи на страните.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: